

Plugga teknik i Kina

Nu kommer den första möjligheten att läsa till civilingenjör i Kina. Det är Lunds tekniska högskola som från höstterminen 2007 startar en särskild inriktning. Ett samarbete med en rad svenska företag gör detta möjligt. **METRO**

Metrointervjun **Mats Olsson debuterar som översättare**

URBAN BRÄNDHE

Läs mer
på
metro.se

Gudfadern**Namn:** Mats Olsson.**Ålder:** 57 år.**Yrke:** Sportkrönikör i Expressen, den svenska popjournalistikens gudfader.**Familj:** Sambo och två bonusbarn.**Bor:** Kungsholmen i Stockholm.**Aktuell:** Har debuterat som översättare med James Lee Burkes "Släktvapnet" (Kriminalförlaget). Till påsk kommer nästa bok, en översättning av Robert Crais "The two minute rule".

Mats Olsson arbetar oftast på fik när han översätter böcker. Musik till arbetet går bra om det rör sig om lugn instrumentaljazz av exempelvis Roy Hargrove, Horace Silver eller Oddjob.

Mats Olsson tillbaka – nu i deckarbranschen

UTBRÄND. Förra sommaren försvann Mats Olsson, landets populäraste sportkrönikör, plötsligt från Expressen och ingen kunde riktigt förklara varför eller säga när han skulle komma tillbaka.

Det drog i gång en enorm ryktesspridning. På olika debattforum på internet spekulerades det om att han blivit avstängd efter att ha kommit i konflikt med tidningsledningen, att han hade alkoholproblem och att han hade fått sparken. I själva verket hade Mats Olsson gått in i den berömda väggen. Han var totalt utbränd. Föll ihop och sov, sov, sov.

Han hade tappat sin stilistiska förmåga, kunde knappt formulera en åsikt och rörde inte sin dator på nära fyra månader.

– Jag visste inte hur jag skulle komma i gång igen. Jag kom på att det var roligt att gå på fotboll, att se sport på tv, men jag ville inte skriva om det, ville inte skriva

någonting, säger Mats Olsson.

Men han hittade tillbaka genom att översätta James Lee Burkes deckare "Släktvapnet" till svenska.

– När jag fick förfrågan från Sanji Tandan, förläggaren, sa jag bara: "Aldrig i livet! Jag kan inte skriva ett ord, jag är helt borta, jag jobbar inte." Men han var väldigt ihärdig.

Hur lyckades han övertala dig?

– Egentligen var det Janne Gradvall (vän och kollega, red:s anm.) som sa: "Testa och se hur det går. Det är ett sätt att skriva utan att du liksom själv hittar på det." Och det blev en öppning till allting igen. När jag hade skrivit tre sidor så ... bom! Jag kände: "Fan, vad kul det här är!" Efter en vecka ringde jag till tidningen och sa att jag var på gång igen.

Vad brände du ut dig på?

– Det finns många komponenter i en utbrändhet, och den största för mig var mej-

len. Det kommer hundra om dagen och jag är uppfostrad i den skolan att alla som skriver till en tidning ska få svar. Men till slut fick jag ångest av det. De tog upp all min tid.

Men det var James Lee Burke som fick dig på fötter igen?

– Ja, det kan man säga, för det var så himla roligt.

Alla beskriver "Släktvapnet" som en typisk Mats Olsson-bok. Är det kanske just för att Burke påverkat ditt sätt att skriva?

– Jo, men det är inte bara han. Så fort jag läser någon som är en väldigt skarp stilist eller har ett speciellt sätt att skriva blir jag väldigt påverkad. Man kan se när jag håller på med James Lee Burke, för då skriver jag alltid att solen går ner över Råsunda på ett speciellt sätt eller att vinden blåser på Malmö stadion eller något liknande.

Har du träffat honom någon gång?

– Nej, aldrig någonsin.

Varifrån kommer din passion för deckare?

– Det var nog det första jag läste. Min farmor gav mig Mickey Spillane när jag var 9–10 år och sedan blev jag fast i den miljön med snutar och deckare. Det är väldigt sällan jag läser en "riktig" bok, förutom Bodil Malmsten, hennes böcker läser jag alltid.

När kommer din första egna deckare?

– Ja du, det har folk frågat mig i 20 år och jag har själv ställt mig frågan lika länge. Jag har för roligt jobb för att kunna ta den tid som krävs för att skriva en deckare. **Kombinationen Mats Olsson och en deckare i sportmiljö låter annars som en given storsäljare.**

– Jo, jag har tankar och idéer om det. Men då får jag inte se hur det går i allsvenskan, jag får inte vara med på fotbolls-VM. Det är så mycket man missar då.

PETER LINDHOLM
peter.lindholm@metro.se

Hoppa i en lövhög bättre än shopping

Hillevi Wahl

Journalist och författare

Vad tänker du på när jag säger utflykt? Jag får en inre bild av en picknick i skogen, med frisk luft och rödgula

lövhögar. Med ostmackor i smörgåspapper och en termos med varm choklad.

"Ska vi åka på utflykt?" säger min man.

Då menar han att vi ska åka till ställen som Kistagallerian eller Ikea. Det är väl för sjutton ingen utflykt? Möjligtvis en inflykt – eller snarare en verklighetsflykt. Storstadsmännskor tycks bli helt handlingsförlamade när de är lediga. Det enda de kan komma på att göra är att shoppa loss. En dag när man inte har handlat något är en misslyckad dag.

"Nej, jag hittade ingenting", säger de med darr på rösterna.

"Men är man vuxen och har familj får man ta mig sjutton skärpa sig."

tyckokolumnen
@metro.se

sedan på TV 3:s nya supernannyprogram "Lyxfällan", som vänder sig till familjer som tappat greppet om sin ekonomi.

Första paret shopper kläder, bilar, motorcyklar och inredningsprylar helt utan hämningar och har "glömt" att de har en skatteskuld på 180 000 plus en fuktskada i huset som kostar 100 000 till att fixa.

Ändå vill de ha ett flådigt bröllop på en ö i Danmark! De har hittills löst sina problem genom att sluta öppna de vita kuverten som dimper ner i brevlådan.

Nästa familj har köpt ett 1 000 kvadratmeter stort hus med bassäng. "Med fyra båtar, tre bilar och en vind fylld av onödiga prylar har familjen dragit på sig en hel del skulder", heter det i programmet. Man skulle kunna tro att det handlade om några Wallenbergare eller Silfverskiöldar som aldrig har levt ett normalt, verkligt liv. Men i familjen Wahlström är pappa Valle elektriker och mamma Anette är – håll i er nu – ekonom!

Vi lever i en tid när "shopaholic" har blivit ett modeord. Alla tycker så synd om de stackars shoppingmissbrukarna. Men är man vuxen och har familj får man ta mig sjutton skärpa sig. Livet är fullt av vita kuvert. Öppna dem, betala räkningarna och sluta handla så mycket skräp.

Lördagen den 25 november är det Shoppingfria dagen. Fira den genom att åka ut i skogen och hoppa i en lövhög i stället. Det blir man lyckligare av.

Kloka och friskspråkiga Nalin Pekgul som är så starkt övertygad om att sossarnas nya ledare måste vara en kvinna.

Saddam Hussein är dömd till döden genom hängning. Dödsstraff är mord och hör inte hemma i ett civiliserat samhälle.

Läs mer: På www.metro.se kan du läsa fler kolumner!

Social kontroll styr arbetarbin

GÅTA. Den ultimata självuppföringen, att avstå från att skaffa barn och i stället arbeta för flockens bästa, var den svåraste nöt som Darwin hade att knäcka – och han lyckades inte. Arbetande bin och myror förblev länge en gåta.

Insekternas samhällen

präglas i stor utsträckning av en enorm och till synes oförklarlig självuppföring från djurens sida. Horder av slavar avstår från att skaffa egen avkomma för att i stället ägna sina dagar åt att hitta föda åt de larver som drottningen avlar.

Men forskare som Tom Wenseleers och Francis Ratnieks hävdar nu att självuppföringen i allra högsta grad är påtvingad, och troligen har utvecklats som ett svar på hårda sociala sanktioner inom flocken.

Hos många arter

har äggläggande arbetare helt sonika blivit dödade av drottningen eller av andra arbetare, eller så har deras ägg systematiskt blivit förstörda.

Det har alltså inte lönat sig att bryta mot spelreglerna, som säger att bara drottningen får föröka sig. TT

Honungsbi.